

Arrest

nr. 223 110 van 24 juni 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Céline VERBROUCK
Louis Schmidlaan 56
1040 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 juni 2019 om de belangen van verzoeker veilig te stellen met betrekking tot de bijlage 26^{quinqüies} (volgend verzoek om internationale bescherming).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DER HAERT, die *loco* advocaat C. VERBROUCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 mei 2007 dient verzoeker een asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigert hem op 24 oktober 2007 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 6703 van 30 januari 2008 verzoeker opnieuw weigert de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 5 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) die ongegrond wordt verklaard door het bestuur op 12 juli 2012. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 94.334 van 21 december 2012 het beroep verwierp.

Op 4 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 12 oktober 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 5 november 2012 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 30 november 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 18 december 2012 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het bestuur verklaart de aanvraag onontvankelijk op 21 februari 2013.

Op 4 maart 2013 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het bestuur verklaart de aanvraag zonder voorwerp op 8 oktober 2014.

Op 15 maart 2013 dient verzoeker een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die op 2 juni 2014 ongegrond wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 143.930 van 23 april 2015 de beslissing vernietigt.

Op 4 maart 2013 dient verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die op 8 februari 2016 ongegrond wordt verklaard. Bij arrest nr. 175.477 van 29 september 2016 vernietigt de Raad voormelde beslissing.

Op 24 mei 2017 verklaart het bestuur verzoekers aanvragen met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 maart 2013, van 13 november 2014 en van 15 september 2016 ontvankelijk doch ongegrond. Bij arrest nr. 219.168 van 29 maart 2019 verwerpt de Raad het annulatieberoep.

Op 5 februari 2019 wordt een meldingsfiche voorgenomen huwelijk opgesteld te Charleroi met mevr. N.L. van Belgische nationaliteit.

Verzoeker dient op 6 juni 2019 een nieuw verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Er wordt een bijlage 26*quinq*ues opgesteld. Verzoeker vraagt bovendien om bijstand van een Engelse tolk. Overeenkomstig artikel 51/4, §2, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt dit verzoek om internationale bescherming onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek werd onderzocht, met name het Nederlands. De bijlage 26*quinq*ues is op 6 juni 2019 ondertekend door verzoeker.

Tegen de bijlage 26*quinq*ues dient verzoeker een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in bij uiterst dringende noodzakelijkheid, op de Raad gekend onder het rolnr. 233 793.

2. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De voorlopige maatregel in uiterst dringende noodzakelijkheid die verzoeker vraagt is het horen bevelen van het behoud van zijn statuut als asielzoeker tot wanneer de Raad uitspraak heeft gedaan

over het beroep tot nietigverklaring van de bijlage 26*quinquies*. Verzoeker voegt ter terechtzitting toe dat het beroep tot nietigverklaring van de bijlage 26*quinquies* spoedig wordt ingediend.

Er dient aldus te worden aangenomen dat thans een verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen voorligt overeenkomstig artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de procedure met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.”

De Raad merkt op dat artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Raad *enkel “maatregelen [kan] bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen.”* Er blijkt evenwel niet dat de gevraagde maatregel – het behoud van de hoedanigheid van vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indiende – vereist is om de belangen van verzoeker veilig te stellen. De verzoeker dient immers ingevolge de indiening van een verzoek om internationale bescherming reeds te worden beschouwd als een persoon die deze hoedanigheid heeft en hij zal deze hoedanigheid behouden tot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, of eventueel de Raad in een beroepsprocedure, een beslissing heeft genomen omtrent zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker laat verstaan dat indien de Raad de bijlage 26*quinquies* die hem werd ter kennis gebracht – de akte waaruit blijkt dat hij een verzoek om internationale bescherming indiende en waarin de taal van onderzoek wordt bepaald – wordt geschorst, een voorlopige maatregel vereist is. Bij arrest nr. 223 111 van 24 juni 2019 werd het schorsingsverzoek dat verzoeker indiende evenwel verworpen en hierbij werd onder meer vastgesteld dat voormelde akte niet vatbaar is voor vernietiging. Er blijkt derhalve geenszins dat de gevraagde voorlopige maatregel vereist is om de belangen van de verzoeker veilig te stellen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot het horen opleggen van de gevraagde voorlopige maatregel te verwerpen. De door de verweerder opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de vordering dient te worden aangenomen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

dhr. M. CLAESEN,

De griffier,

M. CLAESEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. MOONEN